

Bilag til underbilag.

Afskrift efter Meddelelser om Folkeskolen, Ungdomsundervisningen og Læreruddannelsen for året 1947 side 17-18.

Ved folkeskolelovens § 9 er det bestemt, at folkeskolens skoleår skal begynde 1. april, men således at ministeriet kan tillade, at skoleåret begynder til et andet tidspunkt. Da gymnasieskolen altid har fastholdt sommerskoleåret og det også må indrømmes, at sommerferien ligger naturligere som skellet mellem to skoleår, end når den danner en langvarig afbrydelse inde i det lige påbegyndte nye skoleår, har der været en i de senere år meget stærkt fremtrædende tendens til, at de kommunale skoler i købstæderne skulle gå over til sommerskoleåret.

Herved kan der opstå visse vanskeligheder, idet skoleåret i kommunen er afgørende for undervisningspligtens indtræden og ophør; det er derfor som regel fastholdt, at skoleåret inden for samme kommune må være det samme, dog at man over for rene „markskoler“, der hører under en kommunes skolevæsen, er gået med til at godkende et skoleår for markskolen og et andet for købstadens skoler, men det må fastholdes, at det barn, der flytter fra en skole med forårsskoleår til en kommune med sommerskoleår, gribes af denne sidste kommunes regler, og selv om barnet, som lige er fyldt 14 år, er udskrevet fra 31. marts i fraflytningskommunen, bliver det skolepligtigt igen i tilflytningskommunen indtil 31. juli s. å. I almindelighed vil man jo ikke tage for tungt på sådan et forhold, men der kan blive spørgsmål om at gøre det, hvis overflytningen til nabokommunen eller landdistriktet sker pro forma for at muliggøre en udskrivning af skolen, som den pågældende

ellers ikke kunne opnå. Efter reglerne i lov af 4. juni 1947 vil spørgsmålet i almindelighed dreje sig om børn, der er født i de 3 måneder juli-september, og for hvem det gælder om at komme til en kommune med sommerskoleår, hvor de vil kunne udskrives med udgangen af det foregående skoleår, medens en kommune med forårsskoleåret må holde på dem til næste april.

Da denne forskel i skoleårets begyndelse derfor nok kan volde vanskeligheder, har spørgsmålet om et fast og ufravigeligt skoleår ens for hele landet være rejst, og det skulle heller ikke synes udelukket at nå frem til et sådant, når både Norge og Sverige begge har fastslået sommerskoleåret; de modstridende hensyn bevirker imidlertid, at sagen her i landet ikke er så let løst endda. Den danske Købstadforening henvendte sig i slutningen af 1946 til ministeriet med ønsket om tilvejebringelse af et ensartet skoleår. Det viste sig imidlertid, at selv inden for købstæderne var meningerne meget delte, idet 27 ønskede forårsskoleåret bibeholdt, medens 45 enten allerede havde indført sommerskoleår eller ønskede at gøre dette; fra 8 foreligger ingen oplysninger. Sognerådforeningen på sin side gik for landkommunernes vedkommende ubetinget ind for forårsskoleår, og af landkommunerne med bymæssig bebyggelse vil 58 have forårsskoleår, 26 sommerskoleår, medens 1, der havde haft sommerskoleår, ønskede at gå tilbage til forårsskoleåret.

Herefter er sikkert den valgfri ordning, som folkeskoleloven har fastslået, den efter danske forhold rigtige, og de små ulemper, der kan knytte sig dertil, synes ikke herudover at veje meget tungt.